

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VI. évf. 2. szám

2001. FEBRUÁR

Különb vagyok?

Az az ember ott még csak fel sem öltözött rendesen a szentmisére. Én bezzeg nyakkendőt is kötöttem. Az a másik meg azt se tudja, mikor kell felállni meg letérdelni, én persze tudom, de hogy egy kicsit különb legyenek, én szanktusztól miatyánkig térdelni szoktam. Az a lompos meg áldozás helyett is csak imádkozik, pedig hát mindennek megvan a maga ideje, és az öskeresztények is napi áldozók voltak, olvastam a szakirodalomban. Vajon az a lompos mit olvasott? Legföljebb a metróújságot...

Én persze a Lukács-evangéliumot is olvastam. És ott is gondol valaki valami rosszat a másíkról (Lk 18,9-14), és az a valaki is nagyon rendes ember, kétszer böjttől hetenként. Rendesebb nálam! És persze megvan a véleménye a hátul meakulpázó zsvivány vámosról...

Bár - ha úgy vesszük, elég negatív figurának van ez ott beállítva. No, nem a vámos! Úgy hogy talán nekem sem lesajnálnom kéne a másíkat. Például ha inkább megpróbálnám szép szóval meggyőzni arról, amit helyesnek és fontosnak tartok. Vagy talán meg kellene próbálnom szeretettel megérteni. Vagy egyszerűen elfogadni. Azt, hogy ő olyan, én meg ilyen vagyok. És talán nemcsak ő tanulhatna tőlem...

Dehát Uram, én különb szeretnék lenni. Szeretnék jobb keresztény lenni. Szeretnék közelebb kerülni Hozzá!

Uram, én most, azt hiszem, megérttem, kinél kell különbnek lennem. Magamnál.

Szaszovszky József

Újlaki Simeonok és Annák

Február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, Urunk templomi bemutatásának jelenete két idős embert állít elénk: Simeont és Anna asszony alakját. Nyilván nekik is voltak betegségeik, gondjaik, mégsem a kesergés, panaszkodás, mérgelődés jellemezte őket. A Szentírás azt emeli ki róluk: „igaz és istenfélő ember... a Szentlélek lakott benne” (Lk 2, 25), „Nem vált meg a templomtól: éjjel-nappal böjttel és imádsággal szolgált Istennek.” (Lk 2, 37)

Újlak imádkozó öregjei közül a legidősebb *Kepler Mihályné*, aki idén, február 26-án tölti be 100. életévét. Egész életét Óbudán élte, kemény nélkülözések közt is helytállva. Ma is óramű pontossággal tartja napirendjét, benne a reggeli, délutáni és esti imával. A városi házak egyikében lakik, unokája lelkiismeretes gondozásában.

Virág Mihály a 96 évével talán a templombajárók „senior”-ja. Vasámap délelőtt mindenki találkozhatsz magas alakjával a 9-es szentmisén. Különböző intézetek elektromémőke volt, ma is szellemi frissességben él.

Pázmándi Istvánné a 91. évét töltötte be. Amíg tudott misére jönni, hétköznap is jött, József atya 8-as szentmiséin „törzsgárdatagnak” számított. Szívesen imádkozza a rózsafüzért.

Kauderer Ferencné 90 éves. Családja ősidők óta óbudai. Itt nevelte fel három gyereket. Szívesen idézi a régi templomi eseményeket, ünnepeket ifjúkorából is. A Szent Rita szobrot, majd a Szent Anna oltárt díszítette sok éven át. Alig lát, de keresztjét békés szívvel, szinte állandó imádságban hordozza. Lánya viseli gondját ősi újlaki kis házukban.

Turáni István idén lesz 90 éves. A Goldberger-gyár irodai munkásként élte le élete nagy részét. Három gyermekét igaz becsületben nevelte, ez ma is sugárzik róla. Járókerettel tud csak járni, rá és feleségére lányuk visel gondot.

Hálát adunk az Úrnak az újlaki öregekért, az itt névszerint nem említettekért is, és kérjük, hogy imáik meghallgatásra találjanak.

György atya

Páduai Szent Antal oltár

1777-1778-ban már állt; festése és aranyozása 1806-ban készült. Oltárképe Szent Antal vízióját ábrázolja. Oromképen a Szent Családot, predellaképen templomunk kedvelt szentjét, Szent Sebestyént láthatjuk. Kétoldalt Alexandriai Szent Katalin és Szent Borbála szobra, a párkányon Szent Simon és Szent Tamás apostolok szobra áll. A mensa előlapjának domborműve Xavéri Szent Ferencet ábrázolja.

*Nagy hírű pásztor, bölcsességgel áldott,
itt kinek végső diadalát üljük,
hit megvallója, immár szünet nélkül
boldog az égben.*

*Most azért kérjük járjon közben értünk,
tengernyi vétkünk bocsánatot nyerjen,
s ő vezéreljen könyörgése által
menny magasába.*

Tarján Mária

In memoriam Sinkovits Imre

„A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár rám az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr.” (2Tim 4,7-8)

Nemcsak a Nemzet Színészeként tiszteljük és szeretjük, hanem mint újlaki testvérünket is, aki sokszor túnt fel templomunkban a vasárnap délelőtti szentmiséken. Régi szálak fűzték Újlakhoz: mint az Árpád Gimnázium diákja, társaival együtt idejárt vasárnapi misére. Itt volt az esküvőjük Gombos Katalinnal 1951-ben, innen indultak el rohanva a szülészetre András fiuk születésekor. Újlakon ünnepelték 25. házassági évfordulójukat, és itt adtak anyák-napi verses-köszöntő műsort az egész családdal együtt a 80-as évek elején.

Szülei mélységesen vallásos nevelése és Kőnőzi Lajos, a „Tiszi” tanítása meghatározó volt életében. Csodálatos egységben élte meg a kereszténységét és a magyarságát mindvégig megőrizve egyszerűségét. A legnehezebb politikai időkben is hűséges volt eszméihez, és hűséges volt házasságában is csaknem 50 éven keresztül. Hosszú pályája során minden jelentős díjat megkapott, többek között Jászai Mari-díjas, Erdemes művész, Kiváló művész, Kossuth-díjas, a Nemzet Színésze. Most a hervadhatatlan koszorú vár rá, amit azon a napon megad neki az Úr.

György atya

Beszélgetés az időről

Tízéves Balázs unokám dobolni tanul a zeneiskolában. – Nagymama, tudod mit mondott a zenetanár? – kérdezte egyik alkalommal. – Azt mondta: ne te rohanj, amikor gyakorolsz, az idő úgyis rohan!

Ennek kapcsán kezdtünk el beszélgetni az idő múlásáról. Valóban úgy érezzük – különösen egyre idősödve –, hogy értékes időnk nagyon szalad. S mivel az idő igen nagy érték, ajándékozásra való.

– Mi a legértékesebb ajándék, amit egymásnak adhatunk? – kérdeztem az unokáktól. Sokmindent felsoroltak: könyvet, játékot, kazettát, szeretet. Meg azt is, ha egymással törődünk. És ezzel máris a lényegre tapintottak. Mert ha a másik emberrel törődünk, akkor a legértékesebbel: az időnkkel ajándékozunk meg.

Mi is az idő? Egyik kedvenc szentképemről beszéltem a gyerekeknek, amely annakidején nagy hatással volt rám. A Teremtő Atyát ábrázolja, stopperórával a kezében, amelyet akkor állít meg, ha a nekem ajándékozott idő lejár. Rajtam múlik, hogy addig hogyan gazdálkodom életem éveivel, napjaival, óráival, magyaráztam.

Örömmre szolgált, hogy a gyerekek vették a lapot. Megállapították, hogy akkor, Nagyi, nem sok értelme van annak, ami hiábavaló! Rossz tévéműsornak, buta akciófilmnek, vadulásnak, rossz könyveknek...

Igen! Mostani időnk jó felhasználása készíti elő az örökkévalóságot. Isten végtelen kegyelméből élünk és használhatjuk fel a nekünk kiszabott időt jóra és sajnos rosszra egyaránt. Megköszöntem Istennek nyitott szívű unokáimat, azt, hogy segítségükkel is tudatosíthatom magamban: „Az okos ember leméri magában az idő értékét és fontosságát.” (Préd 8,5)

egy újlaki nagymama

Hitéletünk számtani mutatói

János atya szilveszter este megtartotta szokásos évvégi lelkipásztori beszámolóját. Ennek nyomán közöljük a hitéletünkre vonatkozó legfontosabb számszerű adatokat – nem feledve természetesen, hogy a hit ill. a hitélet lényege nem fejezhető ki számokkal. Bizonyos külső információkat azonban az alábbi számok is közölnek velünk, melyek így kiegészítik a plébániánkról bennünk élő képet.

A bemutatott szentmisék száma 1.136. Szentmisén és azon kívül összesen kereken 50.000-szer áldoztunk (a margitszigetiekkel együtt). A császárfürdői és a szigeti kápolna szintén Újlakon anyakönyvezett adataival együtt összesen 40 keresztelőt és 34 esküvőt regisztráltunk (20 újlaki máshol kötötte házasságát). A 111 eltemetettnek csak egyharmada hunyt el a szentségekkel megerősítve.

2000-ben 24-en járultak először a szentáldozáshoz, köztük 2 nagykorú, a többiek tíz év körüli gyerekek. Bérálás tavaly nem volt templomunkban. Hittanra a plébánián mintegy 80, a környező iskolákban közel 100 gyerek járt. Jegyesoktatásra 54 ifjú pár jelentkezett. *Sz. J.*

Virányi Ottó

Újlaki arcok

Ottó atya január 25-én hazaköltözött. Kedves, szeretetteljes és humánus egyéniségére sokan emlékszünk régi újlakiak. Irodalmi érzékű beszédei mély Isten- és emberszeretetről tanúskodtak.

1927-ben született, műveltségét a budafoki Premontrei Gimnáziumban alapozta meg (haláláig a premontrei öregdiákok elnöke volt). 1945-ben lép be a piarista a rendbe, szerzetesi örökfogadalmát Sík Sándor tartományfőnök kezébe teszi le 1949 karácsonyán. Az egyetemen magyar és latin szaktanul, ameddig engedik. A szerzetesrendek feloszlásakor átkerül az esztergomi egyházmegyébe, 1951-ben Esztergomban szentelik pappá. Munkássága sokrétű: érseki tanácsos, katolikus rádióműsorok szerkesztője, később tb. kanonok. Drégelypalánkon, majd az Óbudai Főplébánián káplán, ezután egy évig Esztergomban teológiai tanár. 1957-től 1980-ig Újlakon káplán. Nemzedékeken át tanít hittant, készít fel sokakat elszállásra, bérállkozásra, házasságra.

Lékai bíboros 1980-ban a Római Katolikus Szeretetszolgálat igazgatójává nevezi ki. Ebben a minőségében 20 éven át szolgálja a rászorulókat, közvetlen, együttérző emberségével, fáradhatatlan figyelmességével. 2000 márciusában Harrach Péter szociális és családügyi miniszter Pro Caritate díjat adományoz Virányi Ottó piarista atyának. Életművének összefoglalása a 2000-ben megjelent „A Római Katolikus Szeretetszolgálat 50 éve” c. munkája. Ennek alap gondolata: „Szegények mindig lesznek köztetek, vagyis olyan emberek, akiknek valamiből kevesebb jutott, mint a többieknek... Az emberekkel való törődés és a megsegítésükre irányuló törekvés nem választható el a kereszténységtől.” Az utószó ezzel zárul: „Legyenek áldottak a jövő reménységei, a mindenkori öregek, gyermekek szolgálói készülő testvérei.”

Légy áldott te is, Ottó atya, nyugodjál békében. Újlaki híveid imádkoznak érted.

Keglevich Lászlóné

„Újlaki plébániatemplom”

A *Tájak, korok múzeumok kiskönyvtára* sorozatban karácsony előtt napvilágot látott az újlaki plébániatemplomot bemutató füzet képviselőtestületünk elnöke, Fejérdy Tamás és fia, Márton összeállításában. A szép kivitelű füzet tucatnyi színes fényképpel, térképvázlattal és a templom alaprajzával illusztrálva, német nyelvű összefoglalóval kiegészítve ismerteti templomunk történetét és adja külső-belső leírását. A kiadvány megjelenésén érzett örömmünket nem csorbítja az a néhány sajtóhiba sem, melyek helyreigazítását az alábbiakban tesszük közzé a szerzők.

Móttó: „Semmi sem tökéletes, sóhajtott a róka...”

- A címlap és a hátsó borító képének a belső borítón látható térkép alatt megadott megnevezése felcserélődött.
- A hátsó borítón szereplő alaprajzon a templom déli oldalán található sekrestyebejárat előtti kis elő-építmény a valóságban nem létezik. Ugyanitt az északi irányt is tévesen, nyugat felé mutatónak jelölték. Helyesen a belső borító jobb széle felé kellene mutatnia.
- A 4. oldal utolsó bekezdésének első két mondata kimaradt: »A templomba a Bécsi út felől juthatunk be. A fából készített, „bútorszerű” szélfogó építmény középső részét többnyire csak ünnepi, illetve nagyobb tömeg mozgását feltételező alkalmakkor nyitják ki, így valamelyik oldalirányú lengőajtón léphetünk be.« (Ezután következik: „Az egyszerű, de mégis nagyvonalú...”)
- A 6. oldalon, a *Berendezés* leírásánál az első mondatban értelemzavaró szócsere történt. Helyesen: A nagyszabású *főoltár stipesén* (és nem párkányán) aranyozott korintuszi oszlopsorral...
- A 10. oldal tetején, a zárójelben szereplő rész helyesen: „a bejárat felől nézve a jobb oldal” (és nem a bal).
- A 16. oldal második sorában a második zárójelben helyesen: *des Gatten der Elisabeth* (ihres Vaters helyett).
- Ugyanezen az oldalon középen balra *Selbstverwaltung* olvasandó (Selbstverwaltung helyett).

Családi események

A keresztség szentségében részesült:
6-án Szathury Márk
Miklós, 28-án Glacz
Mária.

Halottaink:

Dr. Markscheid Dezső (85),
Molnár László (77), Dr. Kurucz Lajos
(84), Dr. Gaál Dezsóné (76), Reviczky
Zsolt (59).

Hamvazószerda

Itt állok előtted, Uram
és alázattal hajtok fejed.
Várom, hogy hűséges szolgáló
homlokomra írja a jelet.

Jól tudom, hogy benne rejlik
emberségünknek örök titka.

Átala Te szólítasz meg:

„por vagy és a porba térsz vissza!”

Júlia Erika

Megszámláltatunk

Amint már János atya a szilveszteri hálaadásakor, Seregély érsek úr külön szórólapon és a katolikus sajtó is ismételt felhívta figyelmünket, a februári népszámláláson kérdeznünk bennünket vallásunkról is. A válaszára a törvény nem kötelez bennünket - lelkiismeretünk és a logika azonban igen. Isten szabad választást enged nekünk, annak minden következményével. Tartozhatunk-e a keresztyének közé, Krisztus igazai közé, ha ezt az igazságot nem vállaljuk? Ha nem valljuk magunkat keresztyének, azok vagyunk-e?

Ókori elődeink életüket kockáztatták, ha a császári hatóságok előtt megvallozták hitüket. Sokan közülük vértanúk lettek, de való igaz, számosan riadtan tagadtak. Őket rendszerint kemény penitencia után fogadták vissza az egyházba.

Mi szerencsés, demokratikusnak mondott korban élünk. Igaz, a múlt féltelmei még kísértenek, ezért a kérdések névtelenek. „Csupán” Istennek, önmagunknak és egyházunknak tartozunk az őszinteséggel. A végén majd kiderül, statisztikailag hány magyar állampolgár katolikus: ahány annak vallja magát.

A szerk.

Valaki ma értem
imádkozott,
Nem, nem bírom
másképp megérteni
Az édes enyhülést,
mely elfogott.
Valaki értem jól
imádkozott.

Reményik Sándor: Rakéta-hajó

A második évezred utolsó napján

Szent Család vasárnapján a kerek házassági évfordulójukat ünneplő házaspárok mellett újmisést atyát köszöntöttünk: Szuromi Szabolcs Anzelm premontrei szerzetest. Anzelm atya a 9-es szentmisét celebrálta, szónoka Dr. Beer Miklós püspök úr volt, aki szentbeszédében mindannyiunkat buzdított a szent családi életre, amelyben olyan gyerekek is felnőnek, mint Szabolcs, akik igent tudnak mondani Isten hívására. A szentmisében Szabolcs családja is aktívan részt vett az olvasmányok és könyörgések olvasásával, egykori kispap diáktársai pedig az oltárszolgálatban segítettek. A szentmise az újmisést áldással ért véget, majd az ünneplés fehér asztal mellett folytatódott a Szent István teremben. Bóné András, a családpszichológus munkacsoport vezetője mondott pohárköszöntőt az ifjú atyának, majd János atya a jubiláló családokat ajándékozta meg a templomunkról készült kiskönyvvel.

Örömmel töltött el mindannyiunkat, hogy a Jubileumi Szentévből hárman mutatták be újmisést Újlakon: búcsúnapunkon Fábry Kornél, nyár végén Cseri Attila Nikodémus, és az évezred utolsó napján Szuromi Szabolcs Anzelm.

H. B. E.

Plébánia Párizs közepén

(Kornél atya leveleiből)

...A Saint Nicolas des Champs templom helyén a XI. században apátsági kápolna állt. A jelenlegi templom 1420-ban épült, majd a XV., a XVI. és a XVII. században hozzátoldottak, de a gót stílust megőrizték. A templom öthajós, 90 m hosszú, 36 m széles és 20 méter magas. Marillaci Szent Lujza és Páli Szent Vince e templom két nagy szentje. Ők ebben a negyedben szorgoskodtak a szegények szolgálatában.

Amikor az Emmánuel közösség megkapta ezt a plébániát, eléggé kihalt volt a templom. Az itt dolgozó hölgy mesélte, hogy két pap látta el a templomi teendőket, amikor ő idekerült. Abban az időben napi egy mise volt, az is este a sekrestyében. A templom tele volt szeméttel, ide jártak be a környék örömlányai pénzt számolni, de találtak a gyóntatószékek mögött felgyülemelt szemétkupacokban kábítószereket, fecskendőket, sörösüvegeket és egyéb – a hely szelleméhez igencsak méltatlan – tárgyakat. Mikor ő idekerült, nyáron két hónapon keresztül naponta mosta fel a templomot, és pasztázta be a középső hajó parkettáját, amit már régóta nem ápoltak. A templomba járók a nyaralásból visszatérve látták a döbbenetes különbséget a két hónappal azelőtti és az őszeleji templom között. Abban az időben a vasárnapi nagymise látogatottsága alig érte el a 150 főt! Ennek immáron nyolc éve. Az idejárók létszáma a betegekért tartott imaórák során kezdett növekedni. Kezdetben 50-en, 60-an, ma már hetente kb. 800-an jönnek ezekre az alkalmakra.

A környék elég keresztyénytelen, pontosabban zsidó, kínai és „homokos” negyed tartozik hozzá. Néhány utcányira ide van az egyik zsinagóga. Egyre több a kínai bolt, és szaporodnak a homoszexuálisok szívárványos zászlajával díszített éttermek, fodrászatok, boltok, stb. Három utcányira található a Pigalle utáni legnagyobb szex-kereskedelmi központ: a rue Saint Denis. Szegény Szent Dénesnek van kiért közbenjárnia, imádkoznia. Utcája nappal tele van rosszslányokkal, este a pornó-mozik és éjszakai bárók várják a kuncsaftokat. Hogy teljes legyen a választék, nem kell messzire menni innen, és a Szajnaparton az egyik híd alatt megtaláljuk a férfi-prostitúció „fellegvárát” is.

Azt tapasztaljuk, hogy ez a templom messziről is vonzza az embereket. Sokan azért utaznak órákat, mert „itt olyan jó gyónni”, mint mondják. Ez talán a közösségben megélt szolgálatnak is köszönhető, no meg annak, hogy hétfő kivételével minden nap van gyóntatás. Már két héttel előre ki van írva, ki mikor gyóntat. Sokan elhozzák olyan ismerőseiket, akik gyakran több évtizede nem gyóntak már. Azzal a bizalommal teszik ezt, hogy itt biztosan nem ledorongolást fognak kapni, hanem sokkal inkább irgalmas meghallgatást, bátorítást és Isten bocsánatát. Azt hiszem, általános jelszó közöttünk, papok között, hogy soha nem lehetünk „túl irgalmasak” (magyarán mindig lehetünk még irgalmasabbak, és erre törekszünk is).

Szerencsére nem ez az egyetlen ilyen hely Párizsban. Van itt is a Ferenciek teréhez hasonló templom. Ott egész nap folyik a gyóntatás, és sok „külsős” pap is megy oda segíteni, mert tudják, hogy nagy szükség van ott a szolgálatukra. Viszont a külvárosban gyakorlatilag már nincs gyóntatás. Ez sajnos Nyugat-Európa-szerte mutatkozó tendencia. A hívek sajnos „leszoknak” a gyónásról, és kezdik egyre inkább a pszichológusoknál keresni lelkük békéjét...

Egyházközségünk rendszeres programjai

Szentmisék rendje:

hétköznap: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰

vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Zikkaron imaösszejövetel minden hónap első szerdáján 18³⁰-20³⁰-ig a Szent István teremben. Az imaösszejövetel minden érdeklődő számára nyitott.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 18⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

Nyugdíjasok összejövele: minden kedden 10⁰⁰-tól a hittantermekben

Teadél előtt: minden 2. vasárnap a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben

Ezredbúcsúztatás

Újlakiak egy csoportja - igen rövid távú szervezés eredményeképpen - közösen ünnepelte az ezredfordulót a Szent Erzsébet hittanteremben. Az egyik, még tízen inneni résztvevő így számolt be nekünk az összejövetelről:

Nagyon jó volt az Újlaki szilveszter! A fiatalok a termet szépen berendezték, feldíszítették. A sok vidám játék és tánc közben volt idő az imára is. Egy elmélkedés után a himnusszal köszöntöttük az új évezredet. Utána folytatódott a mulatság kímédig birta.

Janka

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A februári számot szerkesztették:

Havasiné Zentai Edit, Dr. Keglevich Lászlóné, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárkány Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Februári naptár

2. P. Gyertyaszentelő Boldogasszony, Urunk bemutatása Sinkovits Imre gyázmiséje este ½ 6-kor
3. Szo. Szent Balázs püspök, szentmisék után balázsáldás
4. V. Évközi 5. vasárnap, szentmisék után balázsáldás
9. P. Virányi Ottó gyázmiséje 6 órakor, képviselőtestületi gyűlés a gyázmise után
11. V. Szűz Mária lourdes-i jelenése
14. Sze. Szent Cirill és Metód
17. Szo. Újlaki farsang
22. Cs. Szent Péter apostol székfoglalása
24. Szo. Szent Mátyás apostol
28. Sze. Hamvazószerda, szigorú böjti nap

Gitáros misék a hónapban: 4-én 9⁰⁰, 18-án 19⁰⁰

Hírek, hirdetések

- ❖ Január 18-án elhunyt Sinkovits Imre. Temetése február 2-án du. 3 órakor lesz az Óbudai temetőben, gyázmiséje pedig templomunkban este ½ 6-kor.
- ❖ Január 25-én elhunyt Virányi Ottó atya. Temetése február 8-án ½ 12-kor lesz a Rákoskeresztúri temető piarista parcellájában. Gyázmisék: 8-án ½ 2-kor a Magyar Szentek templomában; 9-én este 6 órakor templomunkban.
- ❖ A Neokatekumenális közösség hét héten át előlről kezdő katekézist tart az oldalkápolnában február 6-tól kedd és péntek esténként 7-¾ 8-ig.
- ❖ Egyházközségi képviselőtestületünk 5 éves megbízatása lejárt. Az új választások előkészítése, a jelöltek felkérése megkezdődött, igyekszünk őket ezúttal is egy tablón bemutatni a testvéreknek (kérjük a jelölteket, fényképeiket mielőbb adják le a sekrestyében vagy az irodában). A szavazást a tervek szerint nagyböjt negyedik vasárnapján, március 25-én, a szentmisék után tartjuk.
- ❖ Előző számunk korai lapzártájával egyidőben, néhány nappal karácsony előtt forgalomterelő fémcölöpöket állítottak fel templomunk Felhévizi utcai oldalán. A cölöpsor a kápolna gyalogos megközelítését teszi biztonságossá.
- ❖ Szent Margit tiszteletére a hagyományos főpapi szentmisét január 14-én délelőtt Paskai bíboros úr celebrálta nyolcadmagával (többek között Müller György, Kozma Imre és Csordás Eörs atyák részvételével) a margitszigeti romok között. A megemlékezésről első oldalas cikkben számol be a január 21-i Új Ember; a fényképillusztráción az újlaki Szántó Emese látható. Szent Margit ünnepe a triduummal folytatódott 15-16-17-én, amelyet Kovács Gábor atya tartott a kápolnában. Szent Margit napján Zöldi Sándor és Leszkovszky Pál atya mutatott be szentmisét.

Karitásunk a sajtóban

Az Újlak Karitás Alapítvány munkatársainak áldozatos és példát mutató tevékenységére rajtunk kívül más sajtóorgánumok is felfigyeltek. A január 18-i Népszabadság a 31. oldalon riportot közöl *Vacsora az Újlaki Caritasnál* címmel. A színes és tárgyilagos írás elismeréssel szól Udvardy László és társai segítőkészségéről, és érdekes portrékat villant föl a támogatók köréből.

Az Óbuda című kerületi lap idei 2. száma 9. oldalán Rácz Gáborról és az Újlak Karitás Alapítványról olvashatunk cikket. A rokonszenves hangvételű írás némi III. kerületi elfogultsággal elsősorban zománcművész barátunk érdemeit méltatja, nem ad teljes képet az alapítvány munkájáról, de így is jólesik olvasni az elismerő sorokat.

Farsangi felhívás

A hagyományos újlaki farsangot idén február 17-én, szombaton délután fél négy órai kezdettel rendezzük meg valamennyi korosztály számára. Hogy a rendezvény sikere ne maradjon el az előző évektől, kérjük a testvérek ötleteit, felajánlásait (munkában, díjakban, dekorációban) és főként az egyénileg vagy csoportosan előadandó műsorszámok jelzését (jelenet és szavaltat, ének és hangszeres zene, paródia és bűvészmutatvány stb.). A részvétel díja szokás szerint a magunkkal hozott kínálnivaló! Jelmez viselése ajánlott, apróbaknak szinte kötelező. A fontosabb műsorszámok kezdési időpontját közlévánra igyekszünk előzetesen közhírré tenni. Bartos Ágota (☎: 325-70-97), Havasi Gergely (☎: 368-16-18), Szaszovszky József (☎: 367-74-59)

KÖZHASZNÚSÁGI BESZÁMOLÓ

az Újlak Karitasz Alapítvány 2000. évi munkájáról

Az Alapítvány munkatársai 750 órát fordítottak a gondozottak, válsághelyzetben lévők és hajléktalanok segélyezésére, valamint ügyeik intézésére. Az ételhordás mintegy 150 órát, a pékáruszállítás 50 órát vett igénybe.

A plébánia 22 családjának egyedülállóan önzetlen közreműködésével hetente 30-60 hajléktalannak tudtunk biztosítani a tea és zsíros kenyér mellett főtt ételt is. Az év során összesen 2600 adag meleg ételt osztottunk ki.

A hajléktalanok egyre gyakoribbá váló egészségügyi problémái miatt két doktornő közreműködésével és a Máltai Szeretet Szolgálat segítségével egészségügyi ellátást is szerveztünk a rászorulóknak (diagnózis, elsősegély jellegű gyógykezelés, gyógyszerek).

Decembertől - egyre növekvő számú önkénteseink segítségével (kb. 10 munkatárs) - a Kolosy téri pékségből napi 100-150 kg pékárut szállítunk esténként a Batthyány térre és osztunk szét a hajléktalanok között.

A plébánia híveinek rendszeres ruhaadományai mellett az Óbuda-Óhegy Egyesülettől is több ízben kaptunk (ausztriai) ruha- és cipőadományokat.

Több esetben ajánlottak fel alapítványunknak hagyatékot, háztartási felszerelést, melyet elszállítottunk és rászoruló családoknak adtunk (hűtőszekrény, mosógép, centrifuga, villany- és gáztűzhely).

Anyagi forrásainkról a legtöbb esetben a plébánia hívei gondoskodnak, a pénzt a plébánia vonzáskörzetéhez tartozó nagycsaládosok és szociálisan rászorultak között osztjuk szét különféle segélyek formájában. Adományozóink 20 esetben támogatták pénzádománnyal alapítványunkat.

Az 1999. évi 1%-os megajánlások összege: 338.134.- Ft volt.

Pályázat utján:

- a II. ker. Önkormányzattól 150ezer Ft-ot nyertünk a hajléktalanok étkeztetésére;
- a III. ker. Önkormányzat 200ezer Ft-tal járult hozzá a karácsonyi csomagokhoz;
- a Szociális és Családügyi Minisztériumtól 700ezer Ft-ot nyertünk étkeztetési és gyógykezelési célokra.

A III. kerületben 108 család részére vásároltunk, állítottunk össze és osztottunk szét karácsonyi csomagot.

A II. kerületben 57 család névsorát nyújtottuk be az Önkormányzathoz, a karácsonyi csomagokat ennek alapján osztották szét.

A hajléktalanok részére külön karácsonyt rendeztünk december 25-én.

A 2000. évben pénzügyeink az alábbiak szerint alakultak:
(a részösszegek %-os arányának vetítési alapja az összes bevétel)

Bevétel:

megnevezés	összeg (Ft)	eset- szám	arány %
99-ről pénzmaradvány	747.207		27.2
pénzádomány	553.500	20	20.1
1% megajánlás	338.134		12.3
Pályázat II. ker. Önkormányzat	150.000	1	5.4
Pályázat III. ker. Önkormányzat	200.000	1	7.3
Pályázat Szociális és Családügyi Minisztérium	700.000	1	25.5
2000. évi banki kamat	55.671		2.0
összesen:	2.744.512		100

Kiadás:

megnevezés	összeg (Ft)	eset- szám	arány %
közmű-segély	155.987	11	10.26
rendkívüli segély	22.500	16	1.48
gyógyszersegély, Szamaritánusok	31.376	3	2.06
kórházi, ápolási segély	69.500	7	4.57
taníttatási, lelki gyakorlatos segély	201.799	20	13.28
élelmiszer (hajléktalanoknak)	209.648	68	13.80
húsvéti, karácsonyi segély	327.500	35	21.55
karácsonyi csomagok	229.388	108	15.10
szociális, temetési, nevelési segély	60.000	5	3.94
plébániai napközi részére	40.000	1	2.63
utazási segély	50.160	8	3.30
szállítási költségek	25.020	9	1.64
irodafenntartási költség	48.135	24	3.17
banki terhelés	48.111		3.17
összesen:	1.519.124		100
pénzmaradvány	1.225.388		

A 2000. évben rendelkezésre álló pénzforrás 55%-át költöttük segélyezésekre és fenntartásra, 45%-át tartalékoltuk a 2001. évre.

A pénzmaradvány képezi a 2001. évi kiadásaink 70%-át.

A II. és III. ker. Önkormányzatoknak tételesen elszámoltunk a pályázati összegekről.

Az 1% felhasználását az *Újlaki Hangok*-ban és a *Budai Polgár*-ban tettük közzé.

A Szociális és Családügyi Minisztériumnak 4 hónap múlva tartozunk elszámolni a pályázati összeg felhasználásáról.

A pénzmaradványból 1.020.993 Ft banki kamatozó lekötés,
42.308 Ft banki folyószámlán maradt,
162.087 Ft készpénztartalék maradt.

Isten áldását kérjük adományozóinkra, támogatóinkra és a közreműködőkre, akik segítségével rászorult embertársaink gondjait enyhíteni tudtuk.

Budapest, 2000. 12. 30.

Udvardy László
kuratóriumi elnök